

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА**

323 – 159 / 2021

Београд

БГП

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

дел.бр. 23170 датум 26.08.2021.

На основу члана 138. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“ бр. 98/06) и члана 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана („Сл. гласник РС“ бр. 79/05 и 54/07), у поступку контроле законитости и правилности рада Секретаријата за имовинске и правне послове Градске управе града Београда, Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида и Комисије за стамбена питања градоначелника града Београда, поводом притужбе [REDACTED] [REDACTED] Заштитник грађана

УТВРЂУЈЕ

Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида начинила је пропуст у раду на штету права притужиоца [REDACTED], гарантованих Уставом и законима Републике Србије и поступила супротно начелу добре управе и начелима законитости и ефикасности рада органа управе, на тај начин што:

- у извршењу пресуде Управног суда бр. 25. У 80/16 од 2. фебруара 2018. године није поступала у складу са обавезујућим правним схватањима и примедбама Управног суда нити у складу са правноснажним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, којим се притужиоцу утврђује пензијски стаж, као посебан стаж у двоструком трајању;
- није предузела мере из своје надлежности како би се у законском року одлучило о захтеву за остваривање права особе са инвалидитетом, односно доносила решења у извршењу пресуда Управног суда након законом прописаног рока за поступање по пресудама Управног суда.

Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда начинила је пропуст у раду на штету права притужиоца [REDACTED], гарантованих Уставом и законима Републике Србије и поступила супротно начелу добре управе и начелима законитости и ефикасности рада органа управе, на тај начин што:

- У извршењу пресуда Управног суда бр. 7У 11725/18 од 5. септембра 2019. године, бр. 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године није поступала у складу са обавезујућим правним схватањима и примедбама Управног суда, нити у складу са правноснажним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, којим се притужиоцу утврђује пензијски стаж, као посебан стаж у двоструком трајању;

- није предузела мере из своје надлежности како би се у законском року одлучило о захтеву за остваривање права особе са инвалидитетом, односно доносила решења у извршењу пресуда Управног суда након законом прописаног рока за поступање по пресудама Управног суда.

На основу Уставом и законом прописаних овлашћења, Заштитник грађана, поводом утврђених недостатака у раду, упућује Комисији за стамбена питања градоначелника града Београда и Заједничкој комисији за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида и и следеће:

ПРЕПОРУКЕ

I

Потребно је да Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда у конкретној управној ствари поступи у складу са обавезујућим правним схватањима и примедбама Управног суда и у складу са правноснажним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, којим се притужиоцу утврђује пензијски стаж, као посебан стаж у двоструком трајању.

II

Потребно је да Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда предузме све мере из оквира своје надлежности како би исправила учињене пропусте на штету особе са инвалидитетом, [REDACTED] у конкретној управној ствари, у складу са законима којима се уређује општи управни поступак и управни спор.

III

Потребно је да Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда и Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида убудуће, приликом доношења управног акта у извршењу пресуде Управног суда поступају по обавезујућим правним схватањима и примедбама суда и доносе управне акте у законом прописаним роковима и у складу са начелима добре управе, односно да преузимају све мере из своје надлежности, како би се грађанима и грађанкама омогућило да делотворно, без одуговлачења и уз што мање трошкова остварују и штите своја права и правне интересе.

IV

Потребно је да се Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда и Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида у писаној форми извине притужиоцу [REDACTED] због начињеног пропуста у раду.

Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда и Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида обавестиће Заштитника грађана о поступању по препорукама у року од 30 дана од дана пријема препоруке (чл. 31. ст. 4. Закона о Заштитнику грађана), уз достављање релевантне документације и других доказа на основу којих се са сигурношћу може утврдити да је по препорукама Заштитника грађана поступљено.

Разлози

Заштитнику грађана се обратио [REDACTED] незадовољан радом Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида, која је на седници одржаној 30. октобра 2015. године усвојила Предлог прелиминарне јединствене ранг листе за 2015. годину за решавање стамбених потреба учесника Народноослободилачког рата, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида и доделила [REDACTED] укупно 545 бодова (учешће у рату: 0 бодова; по основу решења о својству инвалида I групе – 120 бодова; по основу решења надлежног органа којим се признаје право на туђу негу и помоћ I степен – 80 бодова; по основу пребивалишта на територији града Београда – 60 бодова; стамбена ситуација – 285 бодова; здравствено стање: 0 бодова; број чланова домаћинства: 0 бодова).

Притужилац истиче да је један од прописаних критеријума за одређивање ранг листе за решавање стамбених потреба у конкретном случају и време учешћа у рату. Притужилац наводи да је након што је код надлежне војне јединице прибавио Уверење о оствареном ратном стажу, у вези са неспорним делом стажа осигурања који се рачуна у двоструком трајању, и то од 4. августа 1991. године до 19. маја 1992. године, у трајању од 1 године, 7 месеци и 2 дана, покренуо поступак пред Републичким фондом за пензијско и инвалидско осигурање – филијалом за град Београд. С обзиром да је наведени орган донео правноснажно решење број 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године, којим је тужиоцу наведени временски период признат као пензијски стаж – посебан стаж у двоструком трајању, по мишљењу притужιοца, у конкретном случају је наведени стаж требало да буде верификован кроз бодове на ранг листи, али ови бодови притужиоцу нису признати, па је према тренутном стању на ранг листи девети, иако би са признатим бројем бодова на основу решења РФ ПИО, тужилац, према његовим наводима, био трећи на листи, а у конкретном случају се дели 6 станова.

Притужилац је, незадовољан наведеним бодовањем, Заједничкој комисији 2. децембра 2015. године благовремено поднео приговор, уз допуну документације, достављајући медицинске налазе Кабинета за неурохирургију Војномедицинске академије од 26. новембра 2015. године и оверену фотокопију правноснажног решења РФ ПИО – Филијала за град Београд, бр. 181.3 – 3 -280/15 од 16. новембра 2015. године, о утврђеном пензијском стажу. Поступајући по приговору, Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида је донела одлуку XXI-09-360-187/2018 од 21. маја 2018. године, да се приговор [REDACTED] одбија као неоснован и потврђује одлука те Комисије XIX-06 број 360/220 од 22. децембра 2015. године.

[REDACTED] је, незадовољан наведеном одлуком, поднео тужбу Управном суду, који је својом пресудом 25. У 80/16 од 2. фебруара 2018. године, уважио тужбу, поништио одлуку Скупштине града Београда - Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида, XIX-06 број 360/220 од 22. децембра 2015. године и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање.

Одговор на тужбу је Управном суду, уз списе предмета, уместо туженог органа, доставио Секретаријат за имовинске и правне послове Градске управе града Београда, Управа за имовинско-правне послове.

Управни суд је у образложењу поменуте пресуде, између осталог, навео:

-Како у списима предмета, достављеним суду уз одговор на тужбу, нема записника о већању и гласању Заједничке комисије, као колегијалног органа који је донео оспорену одлуку, или потписаног и овереног извода из записника са седнице овог колегијалног органа, који садржи све елементе записника о већању и гласању из члана 192. став 2. Закона о општем управном поступку, нити постоји забележба на спису да је одлука једногласно донета, по оцени Уставног суда, повређена је одредба члана 69. став 2. Закона о општем управном поступку¹, којом је прописано да кад у поступку решава колегијални орган, о већању и гласању се саставља посебан записник. Кад је у поступку по жалби једногласно одлучено не мора се састављати записник о већању и гласању, већ се о томе може саставити само забелешка на спису. Ставом 2. истог члана закона, прописано је да се у записник о већању и гласању уписује, поред података о личном саставу колегијалног органа, означање предмета о коме се ради и кратак садржај онога што је решено, као и издвојена мишљења, ако их је било. Овај записник потписује лице које председава и записничар.

-да из списка предмета и образложења оспорене одлуке Комисије произилази да је у конкретном случају Предлогом прелиминарне ранг листе тужиоцу додељено укупно 545 бодова, и то по основу следећих критеријума: учешће у рату (0 бодова), инвалидност и туђа нега и помоћ (200 бодова), породица палог борца (0 бодова), стамбена ситуација (285 бодова), пребивалиште у Београду (60 бодова), здравствено стање (0 бодова) и број чланова домаћинства (0 бодова), те је тужилац рангиран на 9. место прелиминарне ранг листе.

-Управни суд у образложењу пресуде, такође, наводи да је одлучујући о приговору тужиоца на наведени предлог ранг листе, тужени орган нашао да је он неоснован. Став туженог органа, према разлозима оспорене одлуке, у складу са одредбама члана 15-28. Споразума о решавању стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида ("Службени лист града Београда", бр. 16/86) и с тим у вези, ставовима који су утврђени на осмој седници Заједничке комисије, којима су ближе дефинисани критеријуми у погледу основа за остваривање права, време учешћа (оружане акције после 1990. године) доказује се искључиво решењем РФ ПИО и исто подразумева, како време учешћа у оружаном акцијама, тако и време проведено на лечењу, а које је решењем РФ ПИО признато у двоструком трајању, што из приложеног решења није утврђено.

-Управни суд је истакао да се у списима предмета налази решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Београд број 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године, а из чије садржине несумњиво произилази да је тим решењем тужиоцу признат као посебан стаж у двоструком трајању време од 4. августа 1991 до 19. маја 1992. године, у трајању од 1 године, 7 месеци и 2 дана.

Полазећи од изнетог Уставни суд налази да се основано наводима тужбе указује на то да у образложењу оспорене одлуке нису дати јасни разлози на којима се заснова одлука туженог органа којом је одбијен приговор тужиоца, као неоснован. Стога је, по оцени Управног суда, оспорена одлука донета уз битну повреду одредбе члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку², према којој образложење решења садржи, поред осталог, правне прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

-Из изнетих разлога, налазећи да су оспореном одлуком учињене битне повреде правила поступка чиме је повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је тужбу уважио, указујући, између осталог, да су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезујуће за надлежни

¹ "Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10

² "Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10

* орган у поновном поступку одлучивања по приговору тужиоца, у смислу одредбе члана 69 .став 2. Закона о управним споровима³.

*

Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида је одлуком XXI – 09-360-187/2018. од 21. маја 2018. године одбила приговор [REDACTED] поднет на Предлог прелиминарне ранг листе, коју је донела Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида, као неоснован.

Незадовољан наведеном одлуком притужилац је поднео тужбу Управном суду, који је својом пресудом 7У 11725/18 од 5. септембра 2019. године, уважио тужбу, поништио одлуку Градске управе града Београда - Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида, XXI – 09-360-187/2018. од 21. маја 2018. године и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање.

Управни суд је у образложењу поменуте пресуде, између осталог, навео:

-По оцени суда, основано се тужбом оспорава законитост одлуке туженог органа, стога што је у поновном поступку тужени потврдио одлуку Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида XIX-06 број 360/220 од 22. децембра 2015. године, иако је иста поништена пресудом Управног суда број 25. У 80/16 од 2. фебруара 2018. године, што диспозитив оспорене одлуке чини неразумљивим, чиме је тужени начинио повреду из члана 141. став 3. Закона о општем управном поступку⁴.

-У поновном поступку надлежни орган ће отклонити повреду правила поступка на које му је указано овом пресудом Управног суда број 25. У 80/16 од 2. фебруара 2018. године, при чему је исти везан примедбама и правним схватањем суда у погледу поступка, на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

*

Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда је, поступајући по пресуди Управног суда 7 У. 11725/18 од 5. септембра 2019. године одлуком број: XXI-09-360-187/2018 од 28. јануара 2020. године одбила приговор [REDACTED] као неоснован и потврдила Предлог прелиминарне ранг листе која је утврђена на седници Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника учесника Народноослободилачког рата, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида, која је одржана 30. октобра 2015. године, а којом је [REDACTED] додељено укупно 545 бодова.

Управни суд, у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED] је пресудом 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године, уважио тужбу, поништио одлуку Комисије за стамбена питања градоначелника града Београда, број: XXI-09-360-187/2018 од 28. јануара 2020. године и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање.

Управни суд је у образложењу поменуте пресуде, између осталог, навео:

-Пресудом 25 У. 80/16 од 2. фебруара 2018. године, у ставу I диспозитива, уважена је тужба и поништена одлука Скупштине града Београда – Заједничке комисије за решавање стамбених потреба бораца, војних инвалида и породица палих бораца, XIX-06 број 360/220 од 22.

³ "Службени гласник РС", бр. 111/09

⁴ "Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18

децембра 2015. године и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање. По оцени суда, из наведене пресуде, оспорена одлука је донета уз битну повреду одредбе чл. 199. став 2. Закона о општем управном поступку⁵, код чињенице да је тужиоцу за учешће у рату одређено нула бодова а да се у списима налази решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала за град Београд број 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године из чије садржине несумњиво произилази да је тужиоцу признат као посебан стаж у двоструком трајању за време од 4. августа 1991. године до 19. маја 1992. године, у трајању од 1 године, 7 месеци и 2 дана.

-По оцени Управног суда, основано се тужбом указује да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, у смислу повреде члана 69. Закона о управним споровима, којим је прописано да, ако је према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеност управног акта донети дуги, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка (став 2).

-Наиме, суд налази да тужени орган није поступио по правним схватањима суда као и изнетим примедбама у пресудама 7 У. 11725/18 од 5. септембра 2019. године, односно 25 У. 80/16 од 2. фебруара 2018. године јер је поново пропустио да правилно оцени решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Београд број 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године, које се не налази у списима достављеним суду од стране туженог, које је тужилац приложио уз тужбу, из чије садржине несумњиво произилази да је тужиоцу признато, као посебан стаж у двоструком трајању, време од 4. августа 1991. године до 15. маја 1992. године, у трајању од 1 године, 7 месеци и 2 дана које је проведено у вршењу војне дужности, односно друге дужности за војне циљеве или циљеве државне безбедности. Стога је оспорена одлука донета уз битну повреду одредбе члана 69. Закона о управним споровима⁶, у вези са чланом 141. став 4. Закона о општем управном поступку⁷.

*

Управни суд је решавајући по захтеву [REDACTED] за извршење пресуде Управног суда 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године, у предмету конкурса, донео решење број 18 Уи. 116/21 од 26. марта 2021. године, којим се уважава захтев и налаже Комисији за стамбена питања градоначелника града Београда, да у року од 30 дана од дана достављања решења донесе решење у извршењу пресуде Управног суда 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године.

Поступајући по поднетом захтеву, Управни суд је дописом од 3. марта 2021. године, наложио Комисији за стамбена питања градоначелника града Београда, да одмах, а најкасније у року од 7 дана, обавести суд да ли је поступила по пресуди Управног суда 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године, као и да, ако није, обавести суд о разлозима непоступања. Приликом доношења одлуке суд је имао у виду и наводе Градске управе града Београда из поднеска од 16. марта 2021. године да услед организационих промена и ванредних околности, насталих због тренутне, актуелне ситуације узроковане присутном пандемијом, надлежна Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда, није била у могућности да у протеклом периоду, с обзиром на број чланова, заседа у свом пуном саставу, а што представља и основни разлог непоступања надлежног органа по пресуди Управног суда 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године, па нашао да исти не представљају извињавајући разлог за непоступање по предметној пресуди, будући да тај орган не доставља суду доказ да је унутар постојеће организације донета одлука којом се прекида рад органа услед настале актуелне ситуације узроковане присутном пандемијом.

*

⁵ "Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", бр. 30/10

⁶ "Службени гласник РС", бр. 111/09

⁷ "Службени гласник РС", бр. 18/2016 и 95/2018 – аутентично тумачење

Поступајући по притужби [REDACTED], Заштитник грађана је утврдио да су испуњени законом прописани услови за покретање поступка контроле законитости и правилности рада Комисије за стамбена питања градоначелника града Београда и Градске управа града Београда, Секретаријата за имовинске и правне послове, Сектора за управљање непокретностима у јавној својини града Београда и од поменутих органа 15. априла 2021. године затражио информације о свим околностима овог случаја.

На основу извештаја и документације коју је Градска управа града Београда – Секретаријат за имовинске и правне послове доставио 2. јуна 2021. године, актом бр. XXI-09-360-187/2018 од 25. маја 2021. године, допуњено је чињенично стање, између осталог, следећим подацима:

Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда је, поступајући по пресуди Управног суда 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године, донела решење број XXI – 09-360-187/2018 од 25. марта 2021. године, којим се одбија приговор [REDACTED] поднет на Предлог прелиминарне ранг листе, коју је донела Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника Народноослободилачког рата, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида, као неоснован, па се потврђује Предлог прелиминарне ранг листе, који је утврђен на седници Комисије, која је одржана 30. октобра 2015. године, а којом је [REDACTED] додељено укупно 545 бодова.

Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда је у образложењу решења, између осталог, навела:

-Када је у питању време учешћа у рату (оружане акције после 1990. године) оно се доказује искључиво решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање и исто подразумева како време учешћау оружаним акцијама тако и време проведено на лечењу и које је решењем РФ ПИО признато у двоструком трајању. Као време учешћа у оружаним акцијама узима се само време које је решењем РФ ПИО признато у двоструком трајању. Имајући у виду да је именовани, као допуну документације приложио решење РФ ПИО у којем је наведено да ће се тек након достављања података из БиХ овај период обрачунати у двоструком или једноструком трајању, Комисија није узела у обзир достављено решење, те именованом по овом основу нису додељени бодови.

-У моменту када је [REDACTED] утврђен пензијски стаж, као посебан стаж у двоструком трајању, од једне године, седам месеци и два дана, за период од 4. августа 1991. године до 19. маја 1992. године, није био достављен образац 205 из БиХ, а из кога би се видело, да ли је [REDACTED] био у осигурању у истом периоду. Како је накнадно достављен образац 205 из БиХ, јасно се види да је именовани у спорном периоду био у осигурању, па му према томе за период утврђеног пензијског стажа, као посебног стажа, може бити признато трајање стажа само у једноструком трајању, односно време од 4. августа 1991. године до 19. маја 1992. године, у ефективном трајању од 0 година, 9 месеци и 16 дана, што се јасно види из става 2. изреке и става 4 образложења, наведеног решења РФ ПИО.

-У складу са чл. 44. и чланом 100. Закона о пензијском и инвалидском осигурању⁸ лицу које испуњава услове за утврђивање посебног стажа, исти ће се утврдити у једноструком трајању уколико је у том периоду било обавезно осигурано и имало утврђен стаж осигурања, и обрнуто, уколико се ради о лицу које није било обавезно осигурано, или за које није утврђен стаж осигурања, посебан стаж ће се утврдити у двоструком трајању.

⁸ "Службени гласник РС", бр. 34/2003, 64/2004 - одлука УСРС, 84/2004 - др. закон, 85/2005, 101/2005 – др. закон, 63/2006 – одлука УСРС, 5/2009, 107/2009, 101/2010, 93/2012, 62/2013, 108/2013, 75/2014, 142/2014, 73/2018, 46/2019 – одлука УС, 86/2019 и 62/2021)

Закон о општем управном поступку⁹ прописује следеће: да органи који поступају у управним стварима решавају на основу закона, других прописа и општих аката (члан 5); да је орган дужан да странкама омогући да успешно и целовито остваре и заштите права и правне интересе и да се поступак води без одуговлачења и уз што мање трошкова по странку и другог учесника у поступку, али тако да се изведу сви докази потребни за правилно и потпуно утврђивање чињеничног стања (члан 9.); орган је дужан да правилно, истинито и потпуно утврди све чињенице и околности које су од значаја за законито и правилно поступање у управној ствари, а овлашћено службено лице одлучује по свом уверењу које чињенице узима као доказане, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка (члан 10.).

Одредбом члана 42. став 1. Закона о управним споровима¹⁰ прописано је да, ако се тужба уважава, суд пресудом поништава оспорени управни акт у целини или делимично и враћа предмет надлежном органу на поновно одлучивање, осим ако у тој ствари нови акт није потребан.

Одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима је прописано да када суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање поновног решавања по жалби, односно стање поновног решавања по захтеву странке у првостепеном поступку, ако је жалба била законом искључена (стање пре него што је поништени акт донет). Ако према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети други, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Позитивни прописи и начела добре управе захтевају од органа управе да поступају законито и у прописаним роковима, без одуговлачења, у циљу што ефикаснијег остваривања права грађана и грађанки. Стандарди добре управе не дозвољавају нечињење и пасивност, већ траже активан, ангажован став органа управе према обављању послова из свог делокруга и законито вршење тих послова ради остваривања циља због кога су органу дата јавна овлашћења. Невршење послова и радњи из делокруга, односно надлежности органа управе је пропуст који за непосредне и посредне последице по правилу има, и овај пут је имао, стварање правне несигурности, отежавање правног положаја грађана и грађанки и кршење њихових права. Незаконито и неефикасно спровођење управног поступка је акт лоше управе.

Заштитник грађана је утврдио да Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида и Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда у овој управној ствари у више наврата нису поступале у складу са одредбама позитивних прописа и начелима добре управе, који захтевају од органа управе да поступају и предузимају мере у оквиру своје надлежности у законом прописаном року.

У поступку контроле правилности и законитости рада Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида и Комисије за стамбена питања градоначелника града Београда утврђено је да су ови органи поступали незаконито стога што приликом одлучивања у конкретној управној ствари нису узели у обзир правноснажно решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање-Филијале за град Београд бр. 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године (које је постало правноснажно 2. децембра 2015.

⁹"Службени гласник РС", бр. 18/2016 и 95/2018 – аутентично тумачење

¹⁰"Службени гласник РС", бр. 111/09

године), којим се притужиоцу утврђује пензијски стаж, као посебан стаж у двоструком трајању. Стога притужиоцу нису додељени бодови по том основу, односно када је у питању време учешћа у рату, пошто се као време учешћа у оружаним акцијама узима само време које је решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање признато у двоструком трајању, што је директно утицало на укупан број бодова који је додељен притужиоцу, а тиме и на његово позиционирање на ранг листи за решавање стамбених потреба учесника Народноослободилачког рата, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида који су се нашли на предложеној ранг листи за 2015. годину.

Заштитник грађана је неспорно утврдио да Заједничка комисија за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида и Комисија за стамбена питања градоначелника града Београда у више наврата нису поступали у складу са обавезујућим схватањима и примедбама Управног суда, између осталог, пропустили су да правилно оцене правноснажно решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Београд број 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године, из чије садржине несумњиво произилази да је тужиоцу признато, као посебан стаж у двоструком трајању, време од 4. августа 1991. године до 15. маја 1992. године, у трајању од 1 године, 7 месеци и 2 дана које је проведено у вршењу војне дужности, односно друге дужности за војне циљеве или циљеве државне безбедности, нити су управни акти у извршењу пресуда овог суда доношени у законом прописаним роковима.

Наиме, Управни суд је пресудом 3 У. 8256/20 од 5. новембра 2020. године, уважио тужбу [REDACTED] и поново поништио одлуку Комисије за стамбена питања градоначелника града Београда, број: XXI-09-360-187/2018 од 28. јануара 2020. године и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, у образложењу поменуте пресуде, између осталог, навео да се, по оцени Управног суда, основано тужбом указује да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, у смислу повреде члана 69. Закона о управним споровима, којим је прописано да, ако је према природи ствари у којој је настао управни спор треба уместо поништеног управног акта донети дуги, надлежни орган је дужан да тај акт донесе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, при чему је надлежни орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка (став 2).

Управни суд налази да тужени орган није поступио по правним схватањима суда као и изнетим примедбама у пресудама 7 У. 11725/18 од 5. септембра 2019. године, односно 25 У. 80/16 од 2. фебруара 2018. године јер је поново пропустио да правилно оцени решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Београд број 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године, које се не налази у списима достављеним суду од стране туженог, које је тужилац приложио уз тужбу, из чије садржине несумњиво произилази да је тужиоцу признато, као посебан стаж у двоструком трајању, време од 4. августа 1991. године до 15. маја 1992. године, у трајању од 1 године, 7 месеци и 2 дана које је проведено у вршењу војне дужности, односно друге дужности за војне циљеве или циљеве државне безбедности. Стога је оспорена одлука донета уз битну повреду одредбе члана 69. Закона о управним споровима¹¹, у вези са чланом 141. став 4. Закона о општем управном поступку¹².

Градска управа града Београда у свом изјашњењу бр. XXI-09-360-187/2018 од 25. маја 2021. године, достављеном на захтев Заштитника грађана 2. јуна 2021. године, није овом органу доставила сву релевантну документацију, укључујући и правноснажно решење

¹¹ "Службени гласник РС", бр. 111/09

¹² "Службени гласник РС", бр. 18/2016 и 95/2018 – аутентично тумачење

Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијале за град Београд број 181.3-3-280/15 од 16. новембра 2015. године, из чије садржине несумњиво произилази да је тужиоцу признато, као посебан стаж у двоструком трајању, време од 4. августа 1991. године до 15. маја 1992. године, у трајању од 1 године, 7 месеци и 2 дана које је проведено у вршењу војне дужности, односно друге дужности за војне циљеве или циљеве државне безбедности, нити Записник са осме седнице Заједничке комисије за решавање стамбених потреба учесника НОР-а војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида, са ставовима којима су ближе дефинисани критеријуми у погледу основа за остваривање права и начин на који се доказују (укључујући и питање доказивања учешћа у рату) садржани у чл. 15-28. Споразума о решавању стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида („Службени лист града Београда“, бр. 16/86), већ је поменуто правноснажно решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање добијено од притужиоца.

Државни орган који је начинио пропуст у раду дужан је да у свакој могућој мери и на сваки дозвољен начин отклони или умањи последице пропуста према грађанима, а начело добре управе и правилног административног понашања налаже органу који је начинио пропуст да се извини грађанима и грађанкама на чију је штету пропуст начињен.

На основу свих утврђених чињеница и околности, Заштитник грађана је, применом чл. 31. ст. 2. Закона о Заштитнику грађана дао препоруке у циљу отклањања утврђених пропуста у највећој могућој мери, унапређења рада органа локалне самоуправе и спречавања сличних пропуста у будућности.

ЗАМЕНИК ЗАШТИТНИКА ГРАЂАНА

Слободан Томић

Доставити:

- Комисији за стамбена питања градоначелника града Београда
- Заједничкој комисији за решавање стамбених потреба учесника НОР-а, војних инвалида и чланова породица палих и умрлих бораца и ратних војних инвалида
- Кабинету градоначелника
- Начелнику Градске управе града Београда
- Секретаријату за имовинске и правне послове Градске управе града Београда
- притужиоцу